

SPÅNGA BYGDEN

Nr 6
November 1982

Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille

Spånga och Järfälla
Socckenstämno -
protokoll
med flera Handlingar

Del 1: 1600 ~ 1750

Utgivare:
Spånga Fornminnes-
och Hembygds-gille

<u>Innehåll</u>	sid
Spånga-Järfälla-dräkten	3
Hansta - i historiskt perspektiv	9
Storgården blev Gerdas rockstuga	10
Läsning av sockenstämmoprotokoll	14
Program nov 82 - feb 83	16
Gilletts utgåvor om Spånga	18
Gillet fyller 50 år	20
Gilletts gamla årsskrifter	20

Bilder:

Spånga Fototjänst, sid 5, 7

Gunnar Södersten, sid 10, 11, 12, 13

Omslagsbilden visar Gilletts nya bok om gamla sockenstämmoprotokoll

SPÅNGA-JÄRFÄLLA - DRÄKTEN

Av Inga Wikmark (bilden)

Författaren var som kyrkoherdefru bosatt i Spånga 1969-79 och kom att intressera sig för en kvinnodräkt, som hade använts i gamla tider i Spånga och Järfälla. Gillet vill gärna förmedla vad som finns att veta om "vår" dräkt.

Den dräkt, som nu åter kommit till användning och som vi kallar Spånga- eller Järfälladräkten, härrör från en dräkt, funnen på Akalla gård år 1889. Dräkten låg då helt komplett med kjol, väst, skjorta, förkläde och mössa i en kläd-kista på vinden. Den hade kommit till Akalla med Ulrika Matsdotter från Håga gård i Järfälla. Ulrika Matsdotter gifte sig med bonden Jan Petter Nilsson på Akalla i början av 1800-talet. Hon använde dräkten mycket, den var ganska sliten, när den upptäcktes. Efter hennes död har den troligen fått ligga orörd i kistan på vinden, tills fru Augusta Jansson kom som nygift till gården 1889.

Fru Augusta Jansson berättade på våren 1959, då 95 år gammal, för första gången om sitt intresse för denna dräkt, sina minnen och iakttagelser. Kort efter det att hon flyttat till gården hade hon gjort sitt "fynd" på vinden och genast förhört sig med sin svärmor, som då var den som styrde och ställde på gården, om den. Hon fick ett mycket avvisande svar: "Här på gården arbetar vi och sysslar inte med kläder och fåfänglighet." Augustas nyfikenhet var emellertid väckt, och hon stal sig till stunder då hon undersökte och provade dräkten. Den hade behövt vädras och tvättas, men hon vågade inte

göra detta, utan den fick ligga i sin klädkista. Efter någon tid frågade hon sin svärmor vems dräkten varit och fick då till svar: "Den är inte din och den är inte min, och ingen av oss har med dräkten att skaffa." Efter detta svar talade hon inte mera om dräkten, den blev på något sätt hennes hemlighet.

Efter svärmoderns död år 1916 ville fru Augusta ta itu med klädkistans innehåll på allvar. Då hade emellertid målen så härjat i det tjocka, hemvävda yllet att man ansåg det rådligast att bränna detta. Samma väg gick också den broderade, nu starkt gulnade skjortan av hemvävt linne, sedan man förgäves försökt få den vit igen. Den broderade mössan av siden med "stycke" av broderad bomullstyll och det helvita bomullsförklädet med "hålkruvbårder" var dock alldeles oförstörda.

Anmärkas kan att förklädet hela tiden funnits på gården i många exemplar och en lång tid vävdes enligt fru Augustas inga andra förkläden på Akalla. Fru Augusta hade dock ett mycket tydligt minne av de försvunna delarna. Tyget till såväl väst som kjol var av hemvävt ylle men med svart bomullsvarp. Kjolens bottenfärg var svart med ganska breda röda och gröna ränder, i vilka var invävt en smal vit rand. Västen var av samma varp men med enbart den gröna färgen. Den gröna färgen var samma som mössan, vilken som redan nämnts fortfarande är alldeles felfri. Broderierna på skjortan, på den breda runda nervikskragen, på de breda ärmlinningarna och på vecket, "gatan", mitt fram var desamma som på mössan. Alla broderier, var utförda i kedjesöm med en lintråd. Efter fru Janssons beskrivning gjorde textilkonstnärinnan Britta Haking, Barkarby, upp förslag till kjoltyg, vilket efter en del justeringar slutligen vann fru Janssons fulla gillande. Efter hennes "nu kan det inte bli bättre" satte man i gång med såväl vävning som brodering.

Silversmeden Arnold Carlström, Spånga, ritade en silverbrosch till dräkten. Till ledning fick han från Nordiska museet låna fotografier av broscher från den trakt och tid som var aktuell för "vår" dräkt. Till västen hör också fem par maljor av silver. Vita strumpor och svarta skor bäres till dräkten. För närvarande, sommaren 1979, finns c:a sjuttio dräkter helt eller delvis färdiga.

Det finns inga belägg för att denna dräkt någonsin varit en sockendräkt. Det enda man vet är att denna randning och färgsammansättning på kjoltyget var relativt vanlig vid 1800-talets början i trakten norr om Stockholm. Lika-så var kedjesömmen eller tambursömmen också modern då. Det är i varje fall troligt att liknande dräkter burits på gårdarna i trakten för c:a 150 år sedan. Därmed må vara hur som helst, det är inte det för oss viktigaste i dag.

Sedan ett par årtionden tillbaka har i stockholmstrakten uppstått ett alldeles nytt intresse för sockendräkter. Detta sammanhänger i viss mån med den samtidigt pågående "folkvandringen" från land till stad. Tusentals människor har liksom ryckts upp med rötterna från en trakt, där de känt sig hemma med såväl bygden som folket. I hemsock-nens kyrka har man döpts och konfirmerats. Så har man kommit med i strömmen till storstaden, knappast ens valt den stadsdel där man blivit bosatt. På grund av bostadsbris-ten har man bara så småningom fått sig tilldelad en bo-stad, vanligen i något av ytterområdena. Följden har för många blivit en känsla av ensamhet, hemlöshet och rotlös-het. Mycket har gjorts och görs i de olika församlingarna för att de nyinflyttade skall känna sig hemma i den nya miljön.

Ett led i denna strävan har de nya sockendräkterna fått bli. En av initiativtagarna till detta har varit kon-traktsprosten Carl Fromén i Huddinge, som också kompone-rade huddingedräkten. I regel har dessa dräkter varit helt nykomponerade. Så är fallet i Huddinge, Brännkyrka, Österåker, Danderyd m fl. I vissa fall har man haft nå-got gammalt vävmönster att utgå ifrån som t ex i Ekerö och Värmdö. Endast i ett fåtal församlingar har man fun-nit en hel dräkt, som använts i trakten i gamla tider och som man endast har behövt kopiera, t ex Österhaninge och nu Spånga.

En s k folkdräkt måste vara dokumenterad, d v s det måste finnas så många exemplar av dräkten eller åtminstone del-ar av den att man med visshet kan säga, att den varit allmänt brukad i en bestämd trakt under en längre tid. En folkdräkt är således "vår" dräkt inte.

De nykomponerade eller nygamla dräkterna som numera finns i Stockholms stift är mycket fast knutna till sina församlingar, sina socknar. Sådana sockendräkter är t ex Ekerö, Huddinge, Brännkyrka m fl.

Den dräkt som varit vår förebild har - som tidigare berättats - påträffats på Åkalla gård i Spånga församling. På den tiden då denna dräkt användes, början och mitten av 1800-talet, var Spånga och Järfälla församlingar ett pastorat. Sedan dess har Järfälla församling blivit eget pastorat och Spånga församling har delats i tre: Spånga, Hässelby och Vällingby. Från nyåret 1980 kommer ännu en församling att avskiljas från Spånga, nämligen Kista. Det geografiska område i vilket dräkten används nu, är alltså inte en församling utan fem. Dräkten kan därför inte som många andra i stockholmstrakten kallas sockendräkt. Den mest adekvata benämningen på vår dräkt torde vara Spånga-Järfälla bygdedräkt.

Tänk om vi en dag kunde få fram någon detalj, t ex en väska (det har vi ännu ingen), som kunde vara något olika för varje församling i den ursprungliga, urgamla Spånga socken! Det har visat sig att vår dräkt har en uppgift att fylla t ex i föreningar, vid fester och samlingar av olika slag. I våra församlingar, så rika på minnen från forna tider och samtidigt dominerade av den allra nyaste bebyggelsen, har den skapat hemkänsla och gemenskap. Det har också visat sig, glädjande nog, att den svarat mot ett behov bland spångabor i förskingringen. Så snart de första färdiga exemplaren presenterats på hösten 1962 kom beställning på dräktmaterial från en f d spångabo, nu bosatt i nordligaste Norrland, från en på Öland och en på Gotland. De skulle i sitt yrkesarbete ha stor glädje av en bygdedräkt, men de hade tidigare inte velat skaffa någon, eftersom de inte känt det naturligt att bära en dräkt från någon annan trakt än den egna hembygden.

Liksom socken- eller bygdedräkten i forna tider var ett naturligt uttryck för den gemenskapskänsla, som var självklar bland dem som tillhörde samma socken eller samma bygd, hoppas vi att en dylik dräkt i våra dagar skall kunna hjälpa till att skapa en sådan gemenskap. •

HANSTA - I HISTORISKT PERSPEKTIV

Omkring år 1000 då kors och kristkyrka nyss blivit kända levde i Spånga två bröder benämnda Gärdar och Jorund. Bönder var de måhända och ej begivna på äventyrliga bedrifter. Deras syster vars namn var Inga var änka. Hennes man vars namn vi inte vet levde kanske framgångsrikt men farligt. Arv han lämnade till Ärmund och Ingmund sina sönder. För att arvet förkovra de foro till Grekland där de dogo. De ärvdes av Inga som ej levde så länge som sina bröder Gärdar och Jorund. De ärvde sina syster-söner genom henne.

Detta står ristat i runor i Spånga på tvenne stenar hörande till Hansta.

Vid pass sexhundra år senare bodde i Spånga en bonde Erik Simons son. Säd han saknade till sådden och trenne tunnor spannmål han tog ur sockenmagasinet. Därefter dog han och hustrun ärvde skulden. I brudstol gick hon ånyo och hennes nye man krävdes betala till kyrkan tre tunnor malt eller fjorton mark penningar.

Detta står skrivet 1604 i sockenstämmoprotokoll och gården där det hände hette Hansta.

Från Grekland där Ingas söner dog kom Konstantin och Kristus till Spånga 1966. De tyckte om Tensta och Järvafältet där deras söner sprang eller skidade med svenska skolkamrater. De startade en städfirma och städade nybyggda bostäder i Akalla, Husby och Kista. De såg staden skövla naturen alltmera. Deras hjälp vi behöver att bevara bygden där Gärdar och Jorund ristade runor och Erik Simonsson sådde svårbetald säd, ty nu hotas Hansta.

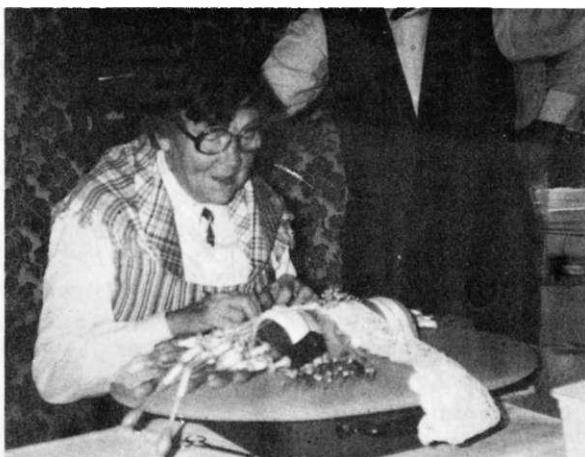
Lars Nahlbom

STORGÅRDEN BLEV GERDAS "ROCKSTUGA"

Inför Akalladagens många aktiviteter i Akalla By gav Hembygdsgillet uppdraget till stugvärdinnan och eld-själén i Mellangården, Gerda Stenberg, att i Storgården ordna en s k rockstuga, vilket är det gamla hälsingska uttrycket för samling till handaslöjd i stugorna. Ursprungligen kom då alla som kallats med sina spinnrockar (därav namnet rockstuga) för att prata om det som hänt i byn sedan sist samt framför allt för att spinna lin eller ullgarn.

Det gick bra för Gerda att bland Akallas aktiva pensionärer samla några slöjdintresserade vänner, som var villiga att ställa upp i Gerdas rockstuga. När alla husen öppnades för allmänheten den soliga Akalladagen satt alla dessa bänkade runt matsalsbordet i storgårdens sal och i köket.

Gerda Stenberg knypplar en spets till Akallakyrkans nya altarduk

Som framgår av bilderna ägnade sig deltagarna åt bandvävning, kardning och spinning av ull, virkning, slagning av frivoliteter, stickning, sömnad av näversöm, spetsknyppling och - i köket - åt stavkärning av smör och träsnideri.

Gillets bandväverska Birgitta Hansén hade tyvärr blivit sjuk så att pappan - Gunnar Södersten - fick göra sporadiska inhopp vid bandvävstolen. Mesta tiden ägnade han åt sin ordinarie uppgift som guide i den vackra 1600-

talsbyggnaden samt dessutom åt att dokumentera sina pensionärskolleger med kameran.

De medverkandes insatser blev mycket uppskattade av en stor och intresserad publik. Hembygds-gillet gläder sig åt det fina samarbetet med Akalla-pensionärerna som villigt ställer upp i olika sammanhang.

Gösta Ansegård snidar i trä

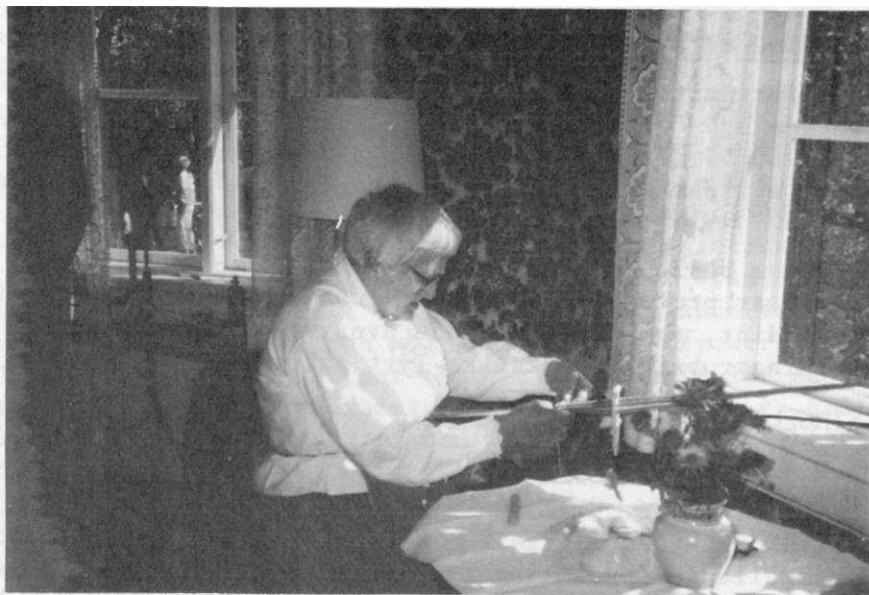
Göta Stenberg bereder det smör, som hon tidigare på dagens har stavkärnat

Lilly Rosenius virkar och Iris Vidén slår frivoliteter

Elsa Pettersson stickar en väst och Anna Johansson syr näversöm

Ragnhild Olsson väver band på s k bandgrind

Ingegerd Söderlund kardar och spinner ull

LÄSNING AV SOCKENSTÄMMOPROTOKOLL

har fortsatt i höst med 1700-talets andra hälft. Intresserade nya deltagare kan anmäla sig till Lars Nahlbom, tel 760 37 27. P g a församlingshusets ombyggnad träffas vi f n i samkvämslokalen Sotingeplan 78, Tensta, måndagar kl 19. Ingång från gatan.

Förutom beslut om kyrkans och socknens angelägenheter berättar protokollen även om levnadsomständigheter och tragedier, som efterföljande avsnitt visar. En nutida tidningsrubrik hade kanske lytt sålunda:

SINGELOLYCKA PÅ HJULSTAVÄGEN - FORDONSFÖRARE OMKOM

T Ö M F Y L L E R I   U T E S L U T E T

"A 1752 Domin. VIII p. Trinit. (åttonde söndag efter trefaldighet) i Giärfälla framkallades församlingens äldste att framträda i koret, då det undersöktes om förloppet av den vådeliga händelsen som måndagen förut sig tilldragit att bonden Olof Ersson i Åhlsta by blivit död funnen i ett dike vid landsvägen uti Hjulsta gata vid klockan sex om aftonen under dess resa från Stockholm hem.

Hjulstaborna voro efter tillsägelse nu tillstädes berättande att detta olycksfall blivit dem kungjort av tvenne från Stockholm resande neml- gästgivaren på Tibble och en bonde från Nääs socken. Härpå hava de sänt till Barkarby och uppkallat nämndeman Eric Olsson i Sten som därstädes var på hållskjuts, med vilken de sedan gått ned till bemålte gata, varest de funnit den döda kroppen och därjämte en i diket kullstjälpt verkvagn på vilken han åkt. Men oxarna som stått för vagnen hava redan slitit sig lösa därifrån. I dikesrenen skall synts spår efter hjulen att vagnen ett litet stycke gått på sned innan den stjälpst, men vid stjälpandet har och ett spelträd eller en tunna full med mjöl, som han fört från Stockholm till sitt behov fallit ur vagnen, varvid det slagit bonden vid tidningen och krossat huvudet att en kanna blod tycktes runnit ur bägge öronen och kroppen fanns nu alldeles livlös och mjöltunnan därvid. Hjulstaboerna berättade och att denna eftermiddag ingen främmande synts åka eller färdas på vägen, så att ingen skrämt oxarna med

vagnen ner i diket, utan likast syntes att mannen har somnat på vagnen och oxarna kommit att av sig själva driva ner i diket.

Härefter framkallades Eric Ersson i Håga och Eric Jansson i Kalfshälla, som samma dag varit jämte Olof Ersson i Stockholm. De berättade att de denna dagen före middagen träffat Olof Ersson i Kungsbacken hos Hökaren Lindberg, varefter han och mjöltunnan sig tillhandlat. Klockan mellan tolv och ett på dagen hava de alla kört från Stockholm och följts åt till Giärfwa krog, intygande varken han eller de var lastade med några starka drycker. Vid Giärfwa ha de alla vattnat sina dragare och vilat en stund men ingenting förtärt och har Olof Ersson ej heller varit in utan varit vid vagnen medan oxarna ätit litet foder, då han och sagt sig vara nog sömnig av värmen efter han och vakat natten förut, då han lastat och inkört till Stockholm något hö, som han därstädes om morgonen sålt.

Ifrån Giärfwa ha de och följts åt, men som de haft hästar och Olof Ersson oxar han blivit efter dem på vägen och har de i Råstabacken mist honom ur ögonsikte. Olof Erssons dräng, som samma dag for in till Stockholm med herrgårdsskjuts haver och sedermera mött honom vid Rinkeby då han sovit på vagnen, men drängen väckt honom och straxt skilts ifrån honom.

Ingen människa kunde det ringaste berätta vad vidare skett, utan var sannolikast att dödsfallet timat på sätt som förr sagt är, och denne man som för övrigt fört en ärl. och Cristel. levnad blev straxt härpå Christel-begraven."

Sista meningen antyder anledningen till att dödsfallet måste utredas av församlingens äldste - det borde ju eljest vara länsmans och nämndemäns sak. Men förutsättningen för en Christelig begravning var att dödsfallet ej skett på grund av fylleri eller självmord. De på sådant sätt döda blev gravsatta i kyrkogårdens nordvästra hörn eller utanför kyrkogårdsmuren utan tacksägelseringning.

SPARA DETTA PROGRAM - VI SPARAR PORTO

INGA PÅMINNELSER OM TID OCH PLATS KOMMER ATT UTSÄNDAS

50-ÅRSFIRANDET INLEDS

söndag 14 nov kl ~~12 - 15.30~~ *15.00*
Spånga församlingshus, Värsta Allé 1

"FATTIGA OCH TIGGARE I SPÅNGA PÅ 1700-TALET" -

1:e arkivarien vid Stadsarkivet ULLA JOHANSON berättar

"Spånga och Järfälla sockenstämmoprotokoll" jämte övriga jubileumstrycksaker presenteras och försäljs med början denna dag till förmånspris. (Se sidan 18)

Rapport och beslut om väderkvarnen i Rinkeby.

SÅ VAR DET - SÅ ÄR DET

söndag 21 nov kl 12 - 15
Kvartersgården, Akalla By

BYGDEHISTORISK DAG

- o Bildutställning SPÅNGA 1000 ÅR
- o Akallas bebyggelsehistoria FRÅN BRONSÅLDER TILL NUTID
- o Rundvandring i byn
- o Allmogemusik - bilder - kartor

Gillet's jubileumstrycksaker försäljes

SPÅNGAS BEBYGGELSEHISTORIA

tre torsdagar 25 nov, 9 dec, 20 jan kl 19
Spånga församlingshus, Värsta Allé 1

Program: se nästa sida

JULMARKNAD I AKALLA BY

söndag 12 december kl 12 - 15

Traditionella arrangemang i samverkan med Kvartersgården och föreningslivet. Julpyssel och försäljning i gårdarna. GILLET medverkar med ljusstöpning och bokbord.

GAMLA SAKER ÄR SÅ KÄRA

torsdag 27 jan kl 19.15

Brasafton i Mellangården, Akalla By

Har Du några gamla bruksföremål eller andra "klenoder"?
Ta med dem och visa för resonemang och gemensam beundran.
Medtag även bröd så lagar vi kaffe (eller te).

INTRODUKTIONSMÖTE I KISTA

lördag-söndag 12-13 februari

Vid innerorgetets estrad: musikprogram, bildskärmar, tryck-
saker. Under planering - se vidare i lokalpressen.

VÅRA SEMESTERMINNEN

torsdag 24 feb kl 19.15

Brasafton i Mellangården, Akalla By

Kom och berätta om Dina semesterupplevelser nyligen eller
tidigare. Har Du några fotografier eller diabilder - ta
med dem. Projektor finns.

Kaffe och te finns också men bröd måste medhavas.

GÅRDARNA I AKALLA BY

visas som vanligt för allmänheten första söndagen varje
månad, dock inte 2 januari då "personalen" är helgledig.

SPÅNGAS BEBYGGELSEHISTORIA

I samverkan med villaägareföreningarna i Solhem, Sundby,
Flysta, Nälsta och Vinsta anordnar Gillet en mötesserie
med rubricerade tema och följande indelning:

1. Spångas forntid (25 nov)
Brons- och järnåldersbebyggelse. Föredrag och ljus-
bilder av arkeolog KERSTIN RIESSEN, som deltog i ut-
grävningarna 1975-76 av bl a bronsåldersboplatsen i
Kälvesta.
2. Med järnväg och vikingaskepp genom Spånga (9 dec)
SIXTEN KÄLLBERG berättar och visar bilder
3. Villabebyggelse - egnahem (20 jan)
Municipal- och sockensjälvstyrelse fram till 1949
då Spånga blev en församling i Stockholm.
Bordssamtal och intervjuer med några som minns.

GILLET'S UTGÅVOR OM SPÅNGA - NYHETER OCH OMTRYCK

I anslutning till Gillets 50-årsjubileum utges en del trycksaker med anknytning till bygdens historia och topografi. Vi räknar med att de skall röna stor efterfrågan bland våra medlemmar och andra med intresse för hembygden. De kan även vara lämpliga julklappar till släkt och vänner, t ex utflyttade spångabor.

SPÅNGA OCH JÄRFÄLLA SOCKENSTÄMMOPROTOKOLL 1600-1750

Avskrifter av samtliga sockenstämmoprotokoll för de båda socknarna under nämnda tid, vilka ger en god inblick i hur den kommunala självstyrelsen fungerade. Dessutom kyrkoräkenskaper samt inventarieförteckningar från de båda kyrkorna och prästgården i samband med nya prästers tillträddande. Ävenså finns en del rättshandlingar, kyrkobänksfördelningar och "sällsynta händelser". Likaså förteckning över kyrkoherdar under den aktuella tiden. I ett bihang förteck-

Boken är illustrerad med bilder av föremål som omnämns i inventarieförteckningarna och innehåller ett flertal faksimiler av originalhandlingarna. Ett förord med bakgrundsbeskrivning har författats av stadsantikvarie Björn Hallerdt. Sidantalet är 220 och priset i handeln blir 120 kr. Försäljning sker genom rådsledamöterna samt bokhandlarna i Spånga, Vällingby, Kista och Jakobsberg. Presentation av boken äger rum vid Gillets sammankomst den 14 november (se program sid 16).

Jubileumsfavör för Gillets medlemmar

Rådet har beslutat att under november-december sälja boken till förraårspris 90 kr. Medlemmarna kan beställa boken hos någon av rådsledamöterna och/eller avhämta den vid sammankomsten den 14 november.

KARTA ÖVER SPÅNGA UNDER 1800-TALET

Utsnitt av en karta över "Stockholms omgifningar" tryckt omkring 1870, storlek 50x60 cm, skala 1:45.000. Visar Spångas utseende under nämnda tid med angivande av byar, gårdar och torp innan någon tätbebyggelse begynt och innan järnvägen byggdes.

Säljs på samma sätt som Sockenstämmaprotokollen. Pris 12 kr. Till medlemmar 10 kr under november-december.

OM BÅTSMANSINSITUATIONEN I ALLMÄNHET OCH BETRÄFFANDE SPÅNGA i SYNNERHET

En sammanställning över hur landets försvar fungerade under indelningsverkets tid av Erik Svedin.

Innehåller dels en allmän beskrivning med utdrag av "Kongl. Majtz Förordning den 23 Maji Anno 1690", dels tabeller över roteringen i Spånga samt båtsmanskontrakt för Akalla-båtsmannen Ackelman. Omfång 12 sidor, pris 12 kr. Till medlemmar 10 kr november-december.

SPÅNGA SOCKEN, EN GAMMAL KULTURBYGD

Omtryck av tidigare utgivna historik av Sixten Källberg. Föregående upplaga är slutsåld och Rådet har beslutat återutge den fyrsidiga foldern med ett flertal illustrationer. Pris 3 kr. Förmånspris 2 kr till medlemmar som ovan.

SPÅNGA FÖRE TENSTA

Utgavs till 40-årsjubileet i samarbete med Stockholms Stadsmuseum och finns fortfarande tillgänglig i bokhandeln och genom rådsledamöterna. Innehåller bl a beskrivning över utgrävningar av gravfält i Tensta, förteckning över socknens runstenar, spångaryttare i Bussenhus, idrottsliv och idrottsmän i Gamla Spånga, Spånga stationshus m m. Omfattar 66 sidor, pris 25 kr.

GILLET FYLLER 50

Som nämndes i SPÅNGA BYGDEN nr 5 bildades Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille i november 1932 och har i dagarna verkat i 50 år. Detta skall accentueras bl a med en bildutställning, men eftersom lämpligaste lokalen härför är Spånga församlingshus och detta f n ombyggs och renoveras har vi skjutit på utställningen till 1:a kvartalet 1983. Nästa nummer av vår tidning får jubileumskaraktär och vi hoppas kunna erbjuda ett omfattande värprogram i jubileets tecken.

Som framgår på sid 18 och 19 påbörjas jubileet med presentation och försäljning av våra trycksaker.

AV GILLET GAMLA ÅRSSKRIFTER

finns en mindre restupplaga som kan köpas för 15 kr.

1. 1937, innehållande bl a "Om Hässelby Villastads uppkomst och första bebyggelse"
2. 1938-39, med bl a "En ökstock från Fröfjärdens vattensystem" och "En storman (Gustaf Bonde) i Spånga under 1600-talet" och "Några minnesbilder från min barndoms Spånga"

SPÅNGA FORNMINNES- OCH HEMBYGDSGILLE

Box 8071, 163 08 SPÅNGA Postgirokontonummer 26 50 62 - 0

Ålderman	Jane Hamilton	36 22 70
Skriftvårdare	Erik Svedin	36 62 93
Kassavårdare	Hans Lindbergh	760 87 21
Redaktion för	Sixten Källberg	36 41 09
Spånga-Bygden	Karin Jonsson	36 00 23
	Lars Nahlbom	760 37 27